

trapning af den danske militære indsats i Afghanistan. Det er i den forbindelse problematisk, at der har været så kort tid til en grundig offentlig diskussion om konsekvenserne af denne optrapning.

FE tegner et dystert trusselsbillede af situationen. Helmand- og Kandaharprovinserne i det sydlige Afghanistan er langt farligere områder at operere i sammenlignet med det øvrige Afghanistan. Taleban og terrorgrupper har et solidt fodfæste i denne region. De danske styrker kan således forventes at komme i direkte kamphandlinger, hvilket også fremgår af ISAF's operationsplan 10302. Det er svært at identificere klare skillelinjer mellem den amerikanske kamp imod terror (Enduring Freedom) og ISAF-styrkens aktiviteter. De danske styrker vil uvægerligt blive opfattet som en del af den amerikanske krig. Risikoen for danske tab vil være betydelig.

Den civile del af missionen forekommer at være uklar og meget løst formuleret. Det er uklart, hvor mange civile hjælpeorganisationer der p.t. er i området, ligesom det er uklart, hvordan forholdet mellem den militære indsats og den civile genopbygning er tænkt sammen.

Det fremgår, at ISAF skal bidrage til bekæmpelse af opiumproduktionen. Styrkerne skal ikke direkte afbrænde opiumparker, men indgå i forskellige støttefunktioner. Socialistisk Folkeparti har bemærket, at forsvarsministeren er bevidst om færerne ved en involvering i afbrænding af opiumparker. Det er imidlertid usandsynligt, at lokalbefolkningen vil kunne foretage en sondring mellem indirekte og direkte støtte, og der foreligger en stor risiko for, at ISAF vil få en stor del af lokalbefolkningen imod sig, fordi ISAF vil blive anset for at være medvirkende til, at eksistensgrundlaget for lokale bønder forsvinder. Der er således gode forudsætninger for, at der

kan blive skabt en bred alliance vendt imod den fremmede militære tilstedeværelse.

Konsekvenserne af et lignende scenarie har vi set i Irak, hvor sikkerhedssituationen er blevet konstant forværret med den militære tilstedeværelse. Efter Socialistisk Folkepartis opfattelse er der stor sandsynlighed for, at der vil ske en tilsvarende negativ udvikling i Afghanistan.

Enhedslistens medlem af udvalget tror ikke på den linje, som denne øgede militære indsats er en del af. Der burde i langt højere grad sættes på civil udvikling. Desuden er den vestlige militære indsats under amerikansk ledelse stærkt kompromitteret af bombninger, der har ramt civile, af tortur-sager med mord og mishandlinger til følge, af overtrædelser af krigens love og andre menneskerettighedskrænkelser. En fredsbevarende indsats kan således bedst ydes af styrker fra andre lande. Endelig er det meget uklart, hvilke opgaver de danske soldater præcis skal udføre i det sydlige Afghanistan. Det står dog klart, at indsatsen bliver meget farligere end den hidtidige danske militære indsats i Afghanistan, og det står klart, at sandsynligheden for, at danske styrker kan blive involveret i kamphandlinger, vokser. Ikke mindst derfor er det uforståeligt, at et flertal ønsker at få denne vedtagelse igennem på ganske få dage, selv om den konkrete indsættelse i de nye opgaver først skal ske om flere måneder.

Siumut, Tjóðveldisflokkurinn, Fólkaflokkurinn og Inuit Ataqatigiit var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.